

hensyn til de ansatte. Men vi kan ikke beskytte de ansatte mod offentlighed om deres navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønforhold, tjenesterejser osv. Det vil stadig væk være omfattet af offentlighedsloven, og det samme gælder for ansatte i chefstillinger, oplysninger om disciplinære reaktioner med advarsler og derover, men kun for et begrænset tidsrum.

Vi prøver stadig væk at finde en balance, som er rimelig. Vi kan ikke lukke oplysninger af for offentligheden, men vi prøver at tilgodese naturlige ønsker om at beskytte privatlivets fred, og det er i den ånd, vi vil gå ind i udvalgsarbejdet og få gjort dette lovforslag færdigt.

Tom Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet meget store tilhænger af, at der er offentlighed i forvaltningen, men der må også være grænser for, hvor dybt man kan dykke ned i offentligt ansattes privatliv.

Derfor var det nødvendigt, at vi fik dette lovforslag fra ministeren i sidste samling. Desværre nåede forslaget ikke at blive vedtaget, og derfor er det så genfremsat.

Det er helt givet, at vi i Fremskridtspartiet vil støtte forslaget, for vi synes, det er et godt forslag.

Man kan undre sig over, at en lov, som har eksisteret i ganske, ganske mange år uden problemer, pludselig bliver et problem. Men det viste sig jo, at der desværre var nogle personer, som begyndte at bruge muligheden for aktindsigt til at chikanere visse offentligt ansatte, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Fru Sonja Albrink har her netop været inde på fængselspersonalet, som har følt sig i den grad chikaneret ved, at indsatte har krævet aktindsigt i deres personalemapper og lignende, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Under førstebehandlingen i sidste samling påpegede jeg, at der var nogle ting, som vi i Fremskridtspartiet undrede os lidt over ved det her forslag. Vi følte, at der var behov for, at man i forslaget indskrev, at der skulle være et minimum af begrundelse for ønsket om aktindsigt, men på det punkt fik vi ministerens ord for, at det kommer til at fremgå af vejledningen, at man altså ikke bare over en kam kan bede om aktindsigt i samtlige ansattes mapper i den ene eller den anden forvaltning. Der skal være et minimum af begrundelse for det, og det er vi tilfredse med.

Jeg påpegede også dengang, at det burde være sådan, at afgrænsningen af det personale,

man ønsker at have aktindsigt i, relaterer sig nogenlunde til sagen, og igen fik vi ministerens ord for, at det kommer med i vejledningen.

Derfor må vi sige, at de to forbehold, som Fremskridtspartiet havde i sidste samling under førstebehandlingen, har ministeren imødekommet, og derfor kan vi i Fremskridtspartiet gå 100 pct. ind for lovforslaget.

Jann Sjørnsen (KRF):

Sidst jeg var på talerstolen, var det vistnok første gang, næstformanden sad i formandsstolen; det havde jeg ikke lige helt overblik over. Men jeg synes da, jeg vil benytte lejligheden til, som jeg burde have gjort sidst, at byde hr. Poul Nødgaard velkommen i formandsstolen.

Dernæst vil jeg godt sige om regeringens lovforslag her, at det er klart, at Kristeligt Folkeparti helt står bag princippet om offentlighed i forvaltningen og borgernes mulighed for også ved hjælp af aktindsigt at kunne udøve den demokratiske kontrol.

Det står helt klart, at borgerne skal have mulighed for at kigge myndighederne i kortene.

Men der er ingen tvivl om, som flere ordførere også har været inde på allerede på nuværende tidspunkt, at brugen af aktindsigt i nogle tilfælde har været brugt som ren chikane af offentligt ansatte, også med henblik på at påvirke forskellige sagers udfald. Det er selvfølgelig helt og aldeles uacceptabelt set fra Kristeligt Folkepartis side, og derfor kan jeg gøre det meget kort og sige, at vi er glade for, at regeringen har fremsat det lovforslag, som den har, og at vi helt og fuldt støtter dette og intentionerne bag det.

Jeg vil også nævne, at hvis det endelig er, at man som borger er utilfreds med en sags udfald eller gang, at så er det ikke så meget den offentligt ansatte, man skal gå efter og chikanere – det finder jeg uacceptabelt – men man kan bruge de klageadgange, der rent faktisk er, når en sag endelig er afgjort, i stedet for at bruge loven om aktindsigt som ren chikane.

Så positiv velvilje fra Kristeligt Folkepartis side i forhold til den videre behandling af dette for os at se vigtige lovforslag, som måske ikke har det store omfang, men som i hvert fald gælder de få personer, som har været udsat for grov chikane hidtil.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Også jeg vil ved denne lejlighed byde hr. Nødgaard velkommen her ved denne debut i for-